

ningen, jeg vilde udtrykke, var den, at Staten var klar over, at de Laan, som den garanterede, ikke var Førsteprioritetslaan, men at Prioriteterne var anbragte ude i det usikre, og at de Bygninger, der var prioriterede, var saadanne, som anvendtes til Skolevirksomhed, saa man kunde tænke sig, at Handelsværdien, Salgsværdien, for disse Bygninger ændredes i det Øjeblik, Skolevirksomheden ophørte. Det vilde jeg udtrykke, men det har jeg sagt for kort. Og saa mente jeg at kunne fortsætte: „Disse Forhold er stadig til Stede“. Jeg mente dermed, at det stadig er Skolevirksomhed, der drives i disse Bygninger, og Statsgarantiens Karakter bliver derfor ved at være den samme, selv om der er afbetalt en Del af de Laan, Staten har garanteret for. Jeg forstaaer ikke rigtig, at det ærede Medlem mener, at Statens Prioritet bliver forringet ved, at der optages sekundære Prioriteter. Det ærede Medlem tænker maaske paa, at saa kunde de sidste Prioritetshavere fordre sig Pantet udlagt, men saa maatte de jo svare til alle de Prioriteter, der gaar forud.

Det ærede Medlem talte stærkt paa Forældreforeningens Vegne. Denne Forældreforening har været noget bevægelig. Jeg har i Aftes faaet et Brev fra Professor Harald Westergaard, der har siddet i denne Forenings Bestyrelse, og jeg vil tillade mig at benytte et Par Udtalelser i dette Brev. Mod Slutningen skriver han: „Den Tone, Forældreforeningens Bestyrelse har bragt ind i Forhandlingerne, har givet mig Afsmag for at tage Del i Diskussionen, men efter de sidste Dages Udtalelser synes jeg ikke, at jeg har Lov til at tie stille, og derfor har jeg tilladt mig at fremkomme med disse Linier.“ Det, det ærede Medlem paatalte, var jo særlig det forkastelige i, at en af Ministeriets Embedsmænd sad i de forenede Skolers Styrelse. Herom skriver Professor Westergaard: „Maa det være mig tilladt at udtale, at jeg, da jeg i sin Tid var Medlem af Forældreforeningens Bestyrelse — og flere med mig —, bestandig gik ud fra som en Selvfølge, at det var en Betyggelse, for Forældrene, at der i de forenede Skolers Bestyrelse sad en ministeriel Embedsmand. Jeg kan tilføje, at der den Gang bestandig var et Tillidsforhold mellem de forenede Skolers og Forældreforeningens Bestyrelse; enhver Oplysning, vi ønskede angaaende Skolernes Økonomi stod os til fuld Raadighed, og vi fik Tilbud fra de forenede Skoler om at besætte nogle Pladser i Skolernes Bestyrelse.“ Det er jo en anden Opfattelse, som Forældreforeningens tidligere Besty-

relsesmedlem — eller maaske Formand, det husker jeg ikke — her udtaler. Det kan derfor interessere mig at faa at vide, inden man vejer Betygningen af Forældreforeningens Ønsker, hvem der egentlig staaer bag denne Bestyrelse. Professor Westergaard oplyser, at de Bestræbelser, som er gjort nu for nylig paa at faa Konflikten ved Østersøgades Skole bilagt, „Bestræbelser, der synes at love et godt Resultat“, ikke skyldes Forældreforeningen, men en anden Kreds af Forældre. Jeg vilde derfor i det ærede Medlems Sted, inden jeg tillagde Forældreforeningens Krav alt for stor og almindelig Vægt, have undersøgt, hvem der er Medlemmer, og hvor mange Medlemmer der er i Foreningen nu i Oktober 1912. Inden jeg slutter disse Bemærkninger, vil jeg gerne endnu en Gang fremhæve, navnlig af Hensyn til de Udtalelser, der kommer i Bladene om den Sag, at jeg har den Opfattelse, at uden en Opfordring fra de forenede Skoler kan Ministeriet egentlig ikke nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Institutionens økonomiske Forhold, fordi Ministeriet ikke finder, at der er Uregelmæssigheder eller Misligheder hverken ved Regnskabet eller ved Dispositionerne. Man maa dog huske paa, at det er en privat Institution, hvis økonomiske Forhold man ikke paa den Maade uden videre kan give sig til at undersøge.

Formanden: Da det vil være ønskeligt, at første Behandling af Finanslovsforslaget afsluttes i dette Møde, vil jeg henstille til de mange Medlemmer, som har begæret Ordet, at fatte sig saa kort som muligt, Foreløbig giver jeg Ordet til en Række Medlemmer, der har begæret Ordet for korte Bemærkninger.

Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Den meget overlegne Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister svarede mig paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, gav jo Anledning til, at et Par af Tingets Medlemmer talte om denne Sag, idet baade det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) og det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) udtalte, at de ønskede Bakken bevaret; det ene af disse Medlemmer mente desuden ikke, at Forholdene derude var særlig dadelværdige. Det, jeg har anket over, er, at en Skare af Alfonser og Bondefangere og uhyggelige Eksistenser har deres Tilhold ude paa Bakken, og hvis den Forhandling, som har fundet Sted her, og den Opmærk-